

WZF.7044.15.2018.TO

**Pan
Arkadiusz Czartoryski
Przewodniczący
Sejmowej Komisji Administracji
i Spraw Wewnętrznych**

Wzajemnie uprzejmie informuję, że w trakcie analizy rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (druk 2828) ujawniły się wątpliwości w zakresie niezgodności projektowanych przepisów prawa z obowiązującymi normami prawnymi.

W mojej ocenie art. 1 pkt 7 projektu ustawy, w zakresie, w jakim w art. 71a ustawy o Policji dodaje ust. 8 może ograniczyć działanie służb kontrterrorystycznych wyłącznie do stanu wyższej konieczności. Z uzasadnienia projektu ustawy wynika, że przewiduje on także możliwość odstąpienia od przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny służby, z zachowaniem wszelkich dostępnych w danych warunkach zabezpieczeń, jeżeli w czasie wykonywania zadań służbowych, w okolicznościach uzasadnionych stanem wyższej konieczności, policjant służby kontrterrorystycznej stwierdzi, że istnieje prawdopodobieństwo uratowania życia ludzkiego lub odwrócenia zagrożenia godzącego w bezpieczeństwo państwa. Przepis ten pozwoli na wykorzystanie wszelkich środków w celu ratowania życia przez policjantów służby kontrterrorystycznej. Podobne rozwiązanie już funkcjonuje w ustawach regulujących funkcjonowanie takich służb jak Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencja Wywiadu, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Służba Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służba Wywiadu Wojskowego.

Tymczasem obowiązujący art. 71a ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji (Dz.U. z 2017 r. poz. 2067 ze zm.) zawiera już wyłączenie art. 210 § 1 – 5 Kodeksu pracy w stosunku do prowadzonych przez policjantów działań kontrterrorystycznych. Przepis ten odsyła bowiem do art. 1 ust. 2 pkt 1 - 4 oraz 6 ustawy (w tym również pkt 3a).

Inaczej mówiąc ustawa o Policji w aktualnym brzmieniu wyłącza zastosowanie norm prawnych wynikających m.in. z art. 210 Kodeksu pracy, umożliwiających powstrzymanie się od świadczenia pracy w warunkach bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia lub życia w stosunku do policjantów wykonujących zadania dotyczące:

1. ochrony życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra;
2. ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym zapewnienie spokoju w miejscach publicznych oraz w środkach publicznego transportu i komunikacji publicznej, w ruchu drogowym i na wodach przeznaczonych do powszechnego korzystania;
3. inicjowania i organizowania działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi;
4. **prowadzenia działań kontrterrorystycznych** w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. 904 i 1948);
5. wykrywania przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców;
6. kontroli przestrzegania przepisów porządkowych i administracyjnych związanych z działalnością publiczną lub obowiązujących w miejscach publicznych.

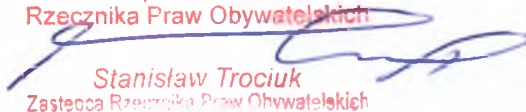
Tym samym odpowiednio stosowane „cywilne” przepisy BHP nie znajdują zastosowania w trakcie wykonywania zadań o *stricte* policyjnym charakterze. Wprowadzenie do porządku prawnego art. 71a ust. 8 w aktualnym kształcie może doprowadzić do zawężenia możliwości działania służby kontrterrorystycznej.

Na marginesie należy zauważyć, że w pragmatykach służb specjalnych przepis taki umożliwiłby skutecznie działanie funkcjonariuszy tych służb w warunkach innych niż wykonywanie ustawowych zadań (np. art. 52a ust. 3 i ust. 5 w zw. z art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy o ABW i AW), jeżeli uzasadnione jest to stanem wyższej konieczności. W projektowanym przepisie wyraźnie odsyła się jednak do prowadzenia działań kontrterrorystycznych, co w mojej ocenie zawęża zakres jego normowania. W praktyce może to oznaczać, że większe możliwości działania od policjanta BOA będzie miał dzielnicowy ścigający złodzieja.

W świetle powyższego, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2017 r. poz. 958 ze zm.) zwracam się do Pana Przewodniczącego z uprzejmą prośbą o wzięcie pod uwagę przedstawionych wątpliwości w trakcie dalszego procesu legislacyjnego.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Rzecznika Praw Obywatelskich

Stanisław Trociuk
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich